

LBRIS

We know
books

1933-1983

Nichita Stănescu

NICHITA STĂNESCU

OPERE

Ediție în două volume

1

POEZIE

Știința

CUPRINS

Nichita Stănescu, hybrisul poeziei (<i>Bogdan Crețu</i>)	5
Tabel cronologic	39
Notă asupra ediției	43

Volumul
O VIZIUNE A SENTIMENTELOR (1964)

Autoportret în timp de veghe	46
Lauda omului	46
Cântec pe o schelă de aluminiu	47
Sufletul metalic al orașului	47
Târziu de vară	48
Sensul oțelului	49
Continuitate	50
Geneza	50
Vârsta de aur a dragostei	51
Leoaică tânără, iubirea	52
Îmbrățișarea	53
Visul unei nopți de iarnă (<i>Apărea în stele dințate</i>)	53
Amfion, constructorul	54
Către pace	56
Mișcare în sus	57
„De-a sufletul”	58
Sunt un om viu	59
Cântec (<i>E o întâmplare a ființei mele</i>)	61
Poveste sentimentală	62
Ploaie în luna lui Marte	63
Viața mea se iluminează	63
Marină (<i>Palma cu scoici, o, sun-o tu</i>)	64
Melodie povestită	65
Mi-amintesc cu uimire	65
Evocare	66
Copilărosul amurg	67
Oră fericită	68

Confruntare	69
Epilog la lumea veche	70
Cântec despre cea mai înaltă idee	71
Inscripție pe un baraj	73
Pentru că înot și zbor în sus	74
Tinerilor	75
Într-o joi cu dragoste	76
Cu o ușoară nostalgie	76
La-nceputul serilor	77
Dansul	77
Cântec fără răspuns	78
Clar de inimă	79
Poem (<i>Spune-mi, dacă te-aș prinde-ntr-o zi</i>)	80
Sărutul	80
Sfârșit de anotimp	80
Emoție de toamnă	81
Portret de adolescență	81
Aer de toamnă	82
Poetul și dragostea	83
Sufletul de primăvară	83
Cântec de primăvară	85
Cântec de om	86
Spre Andromeda	87

Volumul
DREPTUL LA TIMP (1965)

I. DREPTUL LA TIMP (I-III)	90
II. TIMP ANTIRĂZBOINIC	95
Basorelief cu eroi	95
Enghidu	96
Amintindu-mi de război	98
III. TIMPUL REVELAȚIILOR	99
Ars poetica (<i>Îmi învățam cuvintele să iubească</i>)	99
Geneza poemului	100
Quadriga	101
Savonarola	101
Turnare de soare pe pământ	102
Invocare (<i>O, și voiam să spun totul, tuturor</i>)	103

[Cum aş putea...]	103
Schimbătorul de viteze	104
Fantoma timpului pierdut	104
Despărţire de o vârstă	105
Ficţiunile adolescenţei	105
Tei nocturn	106
Descoperirea stelelor	106
Înima	106
Basorelief cu îndrăgostiţi	107
Cântec (<i>Amintiri nu are decât clipa de-acum</i>)	107
Artemis	108
Marele ochi al iernii	109
Adolescenţi pe mare	109
Frunzişuri	110
Cântec de dimineaţă	110
Correspondenţe	111
Parcă dormim şi visăm, îmi spuse ea	112
Cântec (<i>Tu ai un fel de paradis al tău</i>)	112
Spirală albastră, sfâşietoare	113
Înserare marină	113
[<i>La stânga se-nclina...</i>]	114
Poem (<i>Tu pluteşti ca un vis de noapte</i>)	115
Către Galateea	115
[<i>Eu te-am rupt...</i>]	116
Două cântece	117
Dureroasa ninsoare	118
Verbele nebune	118
Oraţie de nuntă (<i>Orizontu-şi bate albele vertebre</i>)	119
Euridice	120
O iederă să fii	120
Pasăre trecând printr-un nor	121
Muzica	121
Vechi cântec soldăţesc	122
Trist cântec de dragoste	122
După-amiaza unui cântec	123
La ceasul cu arlechini	123
Vlaicu zburând	124
Salt	125
IV. ÎNDOIREA LUMINII (I-IX)	125

Volumul 11 ELEGII (1966)

Elegia întâia	134
Elegia a doua, Getica	136
A treia elegie	137
A patra elegie	141
A cincea elegie	143
A şasea elegie	144
A şaptea elegie	144
Elegia a opta, Hiperboreeana	146
Elegia oului, a noua	148
Omul-fantă	150
Elegia a zecea	152
A unsprezecea elegie	155

Volumul ROŞU VERTICAL (1967)

Inscripţie pe un scut	162
Sentimentul ţării	162
Pean (<i>Deşi ţin în mâna dreaptă</i>)	163
Cântarea României	166

TREI CÂNTECE DESPRE TOMA ALIMOŞ

Evocare	175
Balada neîncolţită	175
Marele cal	176

ROŞU VERTICAL

Cântec (<i>Roşu, roşu vertical</i>)	177
Polul istoric	177
Menire	179
Alegerea culorii	180
Invocare (<i>Ei sunt degete vii</i>)	181
Dans cu două mere în mâini	183
Treapta de real şi de vis	184
Prezentul chip	185
Polul viitorului	186

Luptător căzând	187
Un soldat.....	187
Cântec (<i>Din cal, numai spinarea, atât, de rest nu-mi pasă</i>)	188
Și poate de aceea.....	189
Cântec de drum	189
Oul cu iris	190
Soldați în corturi	191

TREI AEROPORTURI

Aeroport în ploaie	191
Aeroport în seară	192
Aeroport de toamnă	192

TREI MIRAJE DE IARNĂ

Miraj de iarnă (<i>Patru sori...</i>)	194
Către Hypnos	194
Focul și gheața	198

OPT ORE DINTR-O ZI

Adolescenții	207
Bărbații	208
Bătrânii	209
Închinare	210

CÂNTECE

Al Pământului	211
Imn în decembrie	212
Brățara de gheață	212
Muzica (<i>O, voi sunete...</i>)	213
După ce am ascultat-o pe cântăreață	214
Recruții	214
Cântec de august	215

OBIECTE COSMICE

Poezia	218
Minerva	219
Idea cu gură	219
Căderea oamenilor pe pământ	220
Autoportret în a patra dimensiune	222
Peisaj cu bătrâni	223
Raid în interiorul pietrelor	223
Conserve de timp	224
Ploaia	225
Cântec (<i>Până la urmă, rămâne doar osul</i>)	226
O, lucrurile!	226
Inima	227
Grup de înotători	227
Suprafață	228
Miza pe nenăscuți	229
Ciudata lipsă de părinți	230
Andru plângând	231
Testament (<i>Să deplângi</i>)	231
Elogiu	232
Mă asemui cu un copac	234
Arbor invers	235
Gladiatori pe frunze	236
Inscripție pe un circ roman	236
Marele canion	237
Monștrii dansatori	237
Descălecare	238
Somnul cu fierăstraie-n el	238
Ulysse	239
Creierul scotea din el mâini	240
Morții	241
Cântec (<i>După ce-au bătut cu brațul, lumea</i>)	242
După luptă (<i>Îmi lăsam tâmpla pe-o frunză de nuc</i>)	242
Alfa	243
Râu plutind	244
Cântec (<i>Se-azvârleau copacii în ei înșiși</i>)	244
O armură	244

Măștile de fier	245
Menhir (<i>Poate să-mi afle chipul, coasta</i>)	246
În sfârșit	246

**Volumul
OUL ȘI SFERA (1967)**

ANDRU PLÂNGÂND

Plonjeu	248
Cântec (<i>Inima se vărsa printre coaste</i>)	248
Cântec (<i>Această oră o desfășuram ca pe un șul</i>)	249
Alt cântec	250
Toamnă	250
Sâmbătă, cu motociclete	251
Douăsprezece noaptea, cu dor	251
Cântec (<i>Deodată aerul a împietrit în jurul meu</i>)	252
Destin (<i>Când am deschis ochii, mă aflam</i>)	252
Cântec (<i>Sunetele au urechi de iepure și de câine</i>)	252
În gol de curți	253
Înfățișare la neîubiți	254
A mirosi o floare	254
Ceas cu lună	255
Sincopă	256
Ritual	257
Marină (<i>N-a mai rămas nimic. Nu se mai poate recunoaște</i>)	257
Ritual de iarnă	258
Ferigi	258
Simt cum	259
Lupta cu vulturul	260
Cântec (<i>Moare circular cine poate să moară</i>)	260
Moartea fertilă	261
Confundare	262
Arta scrisului	262
Invocare (<i>Nu uitați ce legături am eu cu voi</i>)	264
Urletul	265
Invidie	266
Cântec (<i>Înșirare de cuburi, simplă înșirare de cuburi</i>)	267
Foamea de cuvinte	268
Mă las în continuare	270
Frunză verde de albastru	270

Gnomică	273
Solstițiu de iarnă	274
Text pe o piatră	274
Cântec (<i>Ce greu e să fii tu însuți</i>)	275
Spunere (<i>Morții au locul fix</i>)	276
Greața	276
Scrisoare medievală	277
Mâna cu cinci degete	278
Chiron, părintele centaurilor	279
Orologiu cu statui	279
Cântec (<i>N-am mai murit de foarte multă vreme</i>)	280
Cântec (<i>Coagula tristețea deodată</i>)	280
Perete	281
Peisaj final	281
Debarcare pe lună	282
Către iarbă	282
Părăndu-mi rău de adolescență	283
Ninge cu ochi	283
Îngerul cu o carte în mâini	284
Înger refuzat de păsări	286
Transparentele aripi	286

IMAGINI DIN FRANȚA

Pe podul din Avignon	288
Tinerii	289
Les Beaux	290
La mormântul lui Baudelaire	291
Aerul	291
Bând într-un bistro	292
Cloșarii	293
Ceasul	294
Președintele Baudelaire	295

**Volumul
LAUS PTOLEMAEI (1968)**

LAUS PTOLEMAEI

I. Atmosfera	298
II. Prelecțiune	299

LUPTELE

Pean (<i>Ce ești tu, A?</i>)	354
Pierderea ochiului	355
Lupta lui Iacob cu îngerul sau despre ideea de „tu”	355
Lupta cu cinci elemente antiterestre	358
Lupta ochiului cu privirea	363
Lupta inimii cu sângele	364
[<i>Am adormit...</i>]	367
Somnul și trezia	367
Ensitteren	368
Edict (<i>Pot să fiu uitat, pentru că</i>)	369
[<i>Luna bătând...</i>]	369
Cântec (<i>Echilibru, vertical, de suflet</i>)	370
Arta poetică (<i>Sunt așteptat de către o ventuză</i>)	370

RÂSU' PLÂNSU'

Mim	372
Dubla Nemesis	373
Poezia	373
Cântec de trei	374
Râsu' plânsu'	374
Zicere	375
Memoria asasină	376
Să sărutăm	376
Târfa sofisticată	377
Era o muzică presată	377
Că mi-e somn de nu mai pot, îmi zise	378
Mă fac nevăzut	378
Bruscă vorbire	379
Cântec în doi	380
Treaba ta...	381
Cina cea de Taină	381
Înserare de toamnă	382
Lași mirosul	383
[<i>Lași mirosul tău în aer</i>]	383
Desigur	384
Mânie lentă	384

III. Despre înfățișarea lui Ptolemeu	300
IV. Despre firile contemplative, despre ce spun ele și despre unele sfaturi pe care am a le da	302
V. Câteva generalități asupra vitezei	303
VI. Menhir (<i>Neobișnuit cu pomii</i>)	304
VII. Repede ochire asupra animalelor	305
VIII. Despre viața lui Ptolemeu	306
IX. Trecerea de la noțiuni la poezie, împotrivire la aspectul pietros al versurilor de până acum	306
X. Ciudă pentru prea puținele sentimente exprimate în jurul ideilor	307
XI. Despre moartea lui Ptolemeu	308
XII. Pomule, copacule; cântec, sau altfel spus, repede ochire asupra plantelor	309
XIII. Pledoarie	310
XIV. Câmp	312
Împotriva mării	312
Aleph la puterea Aleph	316
Cosmogonia, sau cântec de leagăn	322

AXIOS, AXIOS!

I. Expunere	324
II. Pastorală	326
III. Expunere	327
IV. Pastorală	329
V. Expunere	329
VI. Pastorală	331
VII. Expunere	331
VIII. Pastorală	333
Împotriva cuvintelor	334
A inventa o floare	338
Cântec de scos apa din urechi	340
Prin simpla luare	343
Dă, Doamne, o ploaie albastră	345
Egg	346
Certarea lui Euclid	347

Depărtarea	385
Bufonul și moartea	385
Cântec (<i>Trei pomi verzi erau, la rând</i>)	386
În Grădina Ghetsimani	387
Contemplație	390
Puls.	391
Legea	391
Odă bucuriei	392
Ciocărlia de la Austerlitz	393
Șirul de ochi	394
Inscripție nedescifrată	395

MÂNCĂTORII DE LIBELULE

Locul	395
Mirosul de pe dealul înalt	396
Jertfa și arderea de tot	396
Ce este viața? Când începe și încotro se îndreaptă?	398
Laț	398
Care este puterea supremă ce animă Universul și creează viața?	399
Ce este omul? Care-i originea? Ce fel de destin are el?	399
Mâncătorul de libelule	400
Cine sunt eu? Care-i locul meu în cosmos?	401
Melancolie atavică	402
Să ne iubim ca florile	403
Idolii ierbii	404
Cotopirea frunzelor	404
[<i>O, dacă n-ar fi eroarea</i>]	405
Înserare de toamnă	405
Fructe înainte de a fi mâncate	406
Curenții de aer	406
Tragedii în timp de pace	407

NECUVINTELE

Ars poetica (<i>O, muzică, tu vibrație</i>)	408
Cântec (<i>M-a uitat Dumnezeu, gândindu-mă</i>)	409
Autoportret pe o frunză de toamnă	409
Timp	409
Întins pe spate stau și zic	410
Scenă	411

Armonizare	411
Trecere... ..	412
Miraj	412
Zicere... ..	413
Deci voi sta	413
Eu, adică ei	414
Poem (<i>Uneori vorbesc în fața ta</i>)	415
Ce?	415
Ö	416
Joc întrerupt	416
Tu	417
Tenis	418
Ultima și „adios”	419
Necuvintele	419

Volumul UN PĂMÂNT NUMIT ROMÂNIA (1969)

ORFEU ÎN CÂMPIA DUNĂRII

Un aer istoric	422
Țara (<i>Ce am eu mai curat în mine, somnul</i>)	423
Panta Rhei	423
Cu colțul inimii	424
Din Carpați	424
Vechi cântec în doi	425
Grosimea pământului	426
Noi	426
Text	427
Inima în luna Mai	427
Confirmare	428
Colindă de inimă	429
Colindă de țară	429
Cu bulgări de zăpadă-n mâini	430
Orație	431
Urare	431
Baladă (<i>Îmi aduc aminte de o zi bună din viața mea</i>)	432
Necuvinte	434
Însămânțarea	434

Cai	435
Timp stătea lungit pe timp	435
Voi, repezi firi	436
Adaos	436
Omul-sunet	437
Strigare	437
Cântec (<i>Nu mă face frumos nici tristețea</i>)	438
Șir	438
[<i>Pentru cei vii...</i>]	440
Zborul de duminică	440
Prevestire	441
Cântec (<i>A fost Venus Anadyomene</i>)	441
Muzica	442
Antimaterii învinse	443
Evocare	443
Cântec (<i>Las din osul meu să curgă</i>)	444
Lepidoptere	444
Stare	445
Poem (<i>Îmi deschid ochiul</i>)	446
Cain și Abel	446
Contemplare	447
Mizerabile pietre	448
Vechi câmp de luptă	449
Zenit nocturn	449
Azvărlire de lance	450
Morțile iubite	450
Înghețate râuri	451
Alunecare	451
Poem (<i>Și totuși asta rămâne cel mai important</i>)	452
Aerul (<i>Frunzele mă atrag spre ele violent</i>)	452
Arca	452
Înfățișare	453
Montană	454
Vitrouri	455
Întâmplări în cerc	455
Alegerea sferei	456
Cântec (<i>Acum vom sta înlăuntrul unui ochi</i>)	457
Os	457
Cântec (<i>Sunet înalt, niciodată urechii mele cercel</i>)	457
Cântec (<i>Stai, Danae, între turle-nchisă</i>)	458

Lacustră (<i>Broaștele stau la intrarea</i>)	458
Strigăt schimbat	459
A poseda	459
Țărm	461
Cântec (<i>Să te prind, să te opresc, să te distrug</i>)	462
Turn	462
Existență, tu	463
În dreptul cifrei șapte	464
Invitație către o nimfă...	464
Într-o după-amiază de toamnă	465
[<i>Vine, nu vine...</i>]	466
Ou negru	466
Tatuaj cu inorog	466
Labirint în flăcări	467
Cântec (<i>E o urmă în albastru, nu se vede</i>)	467
Cântec (<i>Deodată a venit schimbarea</i>)	468
Dans cu masca toamnei	468

SOLDATUL ȘI ARMELE

Veghe lângă metale	469
Aplicație	469
A fi recrut	470
Toamna, soldații	470
Plantonul de noapte	471
Comandantul	471
Piloții de vânătoare	472
Traian Vuia	473
Pe cer avionul lui Vlaicu	473
Soldat	474
Inscripție	474
Nu-l uitați	475
N-au murit în zadar	475

UN PĂMÂNT NUMIT ROMÂNIA

Oase de oameni	476
Ion	479
Mutarea în lup	479
Un pământ numit România	484

NOTE ȘI COMENTARII	489

LBRIS

We know
books

**Volumul
O VIZIUNE
A SENTIMENTELOR
(1964)**

AUTOPORTRET ÎN TIMP DE VEGHE

Veghez la poarta lumii fără de canate:
aici, ideile, cuvintele noastre devin adevărate.
Iau chipul zvelt al podurilor de beton,
iau trupul drept al schelelor de fier,
le-atingi cu auzul și ele au sunet, au ton,
le izbești cu privirea și ele nu pier,
le pipăi cu trupul, cu sufletul, și vezi că există.
Aici începe lumea nouă, comunistă.
Cuvintele goale, ideile ciunte rămân afară,
Aer se fac, înnorat, tigră-ngropată-n nisipuri, de fiară.
Veghez și sunt drept și înaltă e umbra mea.
Constelația ochilor mei e atrasă de roșia stea,
privirile mele sunt drepte, sunt nemișcate.
O, păsările s-ar putea odihni în ele
ca pe niște ramuri colorate.

LAUDA OMULUI

Din punctul de vedere-al copacilor,
soarele-i o dungă de căldură,
oamenii – o emoție copleșitoare...
Ei sunt niște fructe plimbătoare
ale unui pom cu mult mai mare!

Din punctul de vedere-al pietrelor,
soarele-i o piatră căzătoare,
oamenii-s o lină apăsare...
Sunt mișcare-adăugată la mișcare,
și lumina ce-o zărești, din soare!

Din punctul de vedere-al aerului,
soarele-i un aer plin de păsări,

aripă în aripă zbatând.
Oamenii sunt păsări nemaiîntâlnite,
cu aripile crescute înlăuntru,
care bat, plutind, planând,
într-un aer mai curat – care e gândul!

CÂNTEC PE O SCHELĂ DE ALUMINIU

Și mă saltă o pală de vânt
în trecere, de subțiori,
cu două brațe transparente, până la nori,
și ei îmi ling pieptul, fulgerând.

Oh, și așa, dintr-un salt într-altul,
mi-a lovit talpa un pisc alburii
și s-a-nroșit de rubine din sângele meu,
mai târziu,
când prelungeam cu mine înaltul.

M-am întretăiat și cu un suflet plutitor.
Era trist când mi-a spus:
N-am mai coborât din curenții de sus,
de când m-a zvârlit o ciupercă-a Hiroșimei, în zbor.

Oh, i-am strigat, suflete,
eu n-am murit!
Înseninează-te cu lună pentru mine.
Schele-au țâșnit în străvezime
și dansez peste ele, însoțit de lumine,
cu vârful privirii în viitor.

SUFLETUL METALIC AL ORAȘULUI

Se face seară și orizontul coboară.
Orașul își ridică un cartier spre lună.
E un sunet de fier, de cabluri întinse.
Umbrele oamenilor încep să apună.

Când ridic brațul, umbra lui ascuțită
izbește capătul străzii de unde vii, necunoscut,
de parcă-aș fi zvârlit la întreceri o lance
pe care o primești nepăsător în scut.

Ești sufletul de metal al orașului.
În amurguri apari, în piețele ovale:
– Cetățeni, s-a făcut seară. Încep serbările!
(Brațele tale bărbătești par două macarale.)

Te-ntâlnesc uneori, când mă-ntorc de la lucru.
Gândurile izbesc în stele și ele răsună.
De-a lungul stâlpilor zvelți, când mă-ntorc de la lucru,
un cartier al orașului se ridică spre lună.

Nu te recunosc niciodată de la prima privire;
iei mereu un alt chip.
Azi mi-apari ca o schelă îndrăgostită
de tainicul zenit.

TÂRZIU DE VARĂ

Stăteam aplecați deasupra șinelor strălucitoare,
cu fețele iluminate de flăcări roșiatic-albastre.
Aerul ridică un sunet înalt de privighetoare,
străpuns de săgețile sufletelor noastre.

Reparam o linie de tramvai pe largul bulevard,
o sudam, o-ndulceam sub ciocane rapide.
Umbrele noastre, ca un pașnic stindard,
pe adormitele ziduri se cățarau, arcuite.

Fierul isca, izbit, hieroglific în aer, sonore,
și noi descifram curioși o mitologie,
se perindau prin imaginația acelor dinamice ore
obeliscuri de foc, piramida furnalelor liliachie.

Fete de oțelari apăreau în deasa lumină
pe care metalul topit o zvârlea.
Iar săgețile sufletelor smulgeau o senină
cântare, din aerul care ne-nconjura.

SENSUL OȚELULUI

Vedeam oțelu-n fierbere cum zvârle
comete, și le-atrage înapoi
asemenea lui Cronos, pe-ndelete,
cu dinți de foc rupând spre el căldura,
și aerul pulsând și zgura,
într-un neîntrerupt șuvoi.

Aluneca pe-o roată de lumină,
și-n echilibru, nu se da de-a dura.
Neîntrerupt își răsucea statura,
și îmi părea deasupra-i că-și înclină
cerul cu stele osatura.

Dar îl priveam lucid și concentrat
și nu lăsam nimic din el să-mi scape,
radiografic văzul meu l-a cercetat
pe îndelete și de-aproape.

Nu, n-am distins în el sticlind
vreun tăiș ori vreun contur de armă.
Părea un leu străpuns răgind,
privirea mea părea că-l sfarmă.

Dar am zărit în trupul lui,
tot mai distincte și mai zvelte,
pentru construcțiile vieții
cristalizându-se, unelte.

Vedeam oțelu-n fierbere cum zvârle
comete vii, și zborul lor
izbește-n timp, și timpul cum răsună,
zvârlindu-și, lung, ecou-n viitor.

Alergând, alergând mi se-nteteau mușchii,
scheletul alb ce-l țin în mine,
ca marmora lui Michelangelo statuile,
a început să se facă mai luminos, mai luminos
vertebră de vertebră, os de os.

...Până când, până când
în tâmpile și în frunte mi se-nfugeau sunând
întâmplări, amintiri, amintiri, întâmplări,
speranțe și vise, veniri și plecări.

Alergând, alergând, mai adâncă-i mereu,
urma-n pământ a piciorului meu,
până când zidul de gheață al morții îmi bate
pieptul, cum bați pe-un lingou
știutul însemn de carate.
Și omoplatul se face
pală subțire de heliicopter
ce se-nvârte, se-nvârte, se-nvârte, se-nvârte
dintr-o boltă în alta,
dintr-un cer în alt cer,
iar gândul meu scris își înfige-n pământ
rădăcinile, sondele, ancora,
visurile, dorurile, patimile.

GENEZA

Ne opream în fața fiecărei lucriri,
atingându-ne tâmpilele.
Și cum te țineam cu brațul, lângă inimă,
coama ta inelată-mi îmbrăca umărul
cu o mantie foșnitoare.

Ne priveam unul pe celălalt, deodată,
ca pe-o hartă a lumii.
Râdeam de-nfățișarea noastră, de faptul

că am două mâini.
Le-ntindeam în aer, și tu
credeai că sunt două spițe de roată,
în timp ce gândurile ni se fugăreau
pe o aeriană câmpie.
Se chemau, se sărutau
pe o aeriană câmpie.

Uite, strigai, pe-aceste frunți omenești
se sprijină lumea ideilor,
așa cum odinioară pământul se sprijinea
pe spinările elefanților indici!

VÂRSTA DE AUR A DRAGOSTEI

Măinile mele sunt îndrăgostite,
vai, gura mea iubește,
și iată, m-am trezit
că lucrurile sunt atât de aproape de mine,
încât abia pot merge printre ele
fără să mă rănesc.

E un sentiment dulce acesta,
de trezire, de visare,
și iată-mă, fără să dorm,
aieva văd zeii de fildeș,
îi iau în mână și
îi înșurubez răsând, în lună,
ca pe niște mânere sculptate,
cum trebuie că erau pe vremuri,
împodobite, roțile de cârmă ale corăbiilor.

Jupiter e galben, și Hera
cea minunată e argintie.
Izbesc cu stânga-n roată și ea se urnește.
E un dans, iubito, al sentimentelor,
zeițe-ale aerului dintre noi doi.

Și eu, cu pânzele sufletului
umflate de dor,
te caut pretutindeni, și lucrurile vin
tot mai aproape,
și pieptul mi-l strâng și mă dor.

LEOAICĂ TÂNĂRĂ, IUBIREA

Leoaică tânără, iubirea
mi-a sărit în față.
Mă pândise-n încordare
mai demult.
Colții albi mi i-a înfipt în față,
m-a mușcat leoaica, azi, de față.

Și deodată-n jurul meu, natura
se făcu un cerc, de-a dura,
când mai larg, când mai aproape,
ca o strângere de ape.
Și privirea-n sus țâșni,
curcubeu tăiat în două,
și auzul o-ntâlni
tocmai lângă ciocârlii.

Mi-am dus mâna la sprânceană,
la tâmplă și la bărbie,
dar mâna nu le mai știe.
Și alunecă-n neștire
pe-un deșert în strălucire,
peste care trece-alene
o leoaică arămie
cu mișcările viclene,
încă-o vreme,
și-ncă-o vreme...

ÎMBRĂȚIȘAREA

Când ne-am zărit, aerul dintre noi
și-a aruncat dintr-o dată
imaginea copacilor, indiferenți și goi,
pe care-o lăsa să-i străbată.

Oh, ne-am zvârlit, strigându-ne pe nume,
unul spre celălalt, și-atât de iute,
că timpul se turti-ntre piepturile noastre,
și ora, lovită, se sparse-n minute.

Aș fi vrut să te păstrez în brațe
așa cum țin trupul copilăriei, în trecut,
cu morțile-i repetate.
Și să te-mbrățișez cu coastele-aș fi vrut.

VISUL UNEI NOPTI DE IARNĂ

Apărea în stele dințate
chipul tău de atunci, numai contur.
Noaptele mele, în nopțile mele.
Stam lungit pe zăpadă, privirea
îmi hoinărea printre cetini, în jur,

și nu mi-era frig. Dimpotrivă,
abuream tot ca o pâine albă.
Stelele mă priveau curioase.
O, tu, carne a mea, visătoare,
o, voi, fosforescentelor oase!

Tot viitorul călătorea, călătorea,
de sus, de sub norii cei nevăzuți,
pe fulgii cei albi, căci ningeau,
dragostea mea i-apăsa, apăsa,
și ei mi se topeau în răsufare.